

De high-end discspeler met uitgebreide DAC functionaliteit

ACCUPHASE DP-550 SACD-SPELER

Het Japanse edel merk Accuphase is in juni 1972 gesticht door de voormalig Trio-Kenwood medeoprichters Jiro Kasuga en zijn oudere broer Nakaichi. In datzelfde jaar verlieten de Kasuga broers namelijk Trio-Kenwood, met het idee om hifi componenten van het hoogste kaliber te gaan vervaardigen. In tegenstelling tot het buitenland waar merken als bijvoorbeeld McIntosh, Audio Research, Mark Levinson en Revox de toon aangaven. Bestond het Japanse aanbod in die jaren eigenlijk voornamelijk uit laag tot middel geprijsde producten van hooguit middelmatige kwaliteit. Het ambitieuze plan kreeg nog een extra duw in de goede richting door de oliecrisis in 1973. Investeren in duurzaamheid en hoge kwaliteitsproducten die probleemloos lang mee konden gaan, werd het nieuwe motto. Een ideologie die ook vandaag de dag nog steeds onverminderd door Accuphase in al haar producten wordt voortgezet en waar ook de hier geteste DP-550 Super Audio CD speler een prachtig voorbeeld van is.

Het eerste wat ik bij het uitpakken van de forse en gewichtige doos (25 kg) van de DP-550 sa(cd)-speler ervaar, is de extreem serieuze inslag waarmee dit Japanse bedrijf zijn producten altijd vervaardigd. Nu zijn er natuurlijk nog wel meer fabrikanten die mooi afgewerkte en zorgvuldig geconstrueerde producten aanbieden. Maar volgens mij gaan daarbij maar weinigen zover als Accuphase. Niet alleen is over ieder detail nagedacht, maar ook de gebruikte materialen en de techniek zitten bijzonder solide en duurzaam in elkaar. Zelfs dermate dat de apparaten over 20 jaar of zelfs nog langer, nog steeds op dezelfde probleemloze wijze zullen kunnen functioneren. Kom daar maar eens om bij een andere fabrikant. En deze productie-

wijze is voor de lange termijn ook nog eens bijzonder milieuvriendelijk! Wanneer ik de speler uit de dubbele doos til en de zachte stoffen hoes verwijder, ben ik wederom diep onder de indruk van de enorme kwaliteitsuitstraling en de volledigheid van het leveringspakket. Het eerste wat daarbij in mij opkomt, is naast woorden als respect en ontzag - vooral de zienswijze dat een product er eigenlijk altijd zo uit hoort te zien en moet functioneren. Maar ook besef ik meteen terdege dat deze kwaliteit in de dagelijkse praktijk helaas door nog maar weinig bedrijven wordt bereikt. Met zijn typische champagne gouden kleur is een Accuphase net als producten van bijvoorbeeld McIntosh, Audio Research en Spectral, al van een kilometer afstand als zodanig herkenbaar. De DP-550 ademt daarbij 'pride of ownership' uit al zijn poriën. En dat het hier gelukkig weer eens om een echte high-end discspeler gaat, maakt het feest voor mij compleet. Naast de champagnekleur, is het vooral ook de enorme degelijkheid van de behuizing, bedieningsorganen, aansluitingen en afstandsbediening wat meteen in positieve zin opvalt. En dan

die cd lade! Hier is weer in positieve zin die heerlijke soepelheid en stabiliteit die in de jaren tachtig en deels negentig bij zoveel merken nog gemeengoed waren. Cd was toen nog een medium waar je echt trots op kon zijn. Chique gepresenteerd in de platenwinkels en nog netjes verpakt in de beroemde uniforme 'jewel cases'. Naast de ontzettend mooi lopende en bijna geluidloze disc lade van deze DP-550, lijkt de speler in eerste instantie op een 'simpele' sa(cd)-speler. Oftewel eigenlijk alleen geschikt voor het afspelen van cd en sa(cd) plaatjes. Maar schijn bedriegt. Want naast de bekende analoge RCA en XLR (met instelbare fase!) uitgangen, is deze Accuphase telg ook uitgerust met een waar arsenaal aan selecteerbare digitale in- en uitgangen. Als in- en uitgangen zijn aanwezig: USB 2.0, optisch, coaxiaal en een HS-link. Deze laatstgenoemde verbinding is bedoeld als een ultra hoge hi-speed digitale verbinding. Hierbij kunnen er naast een maximaal te verwerken 24 bit/192 kHz signaal, ook 2.8224 Mhz/1-bit DSD signalen worden verwerkt. Daarbij is het bij deze DP-550 naast het afspelen van cd en Super Audio plaatjes, ook moge-

lijk om DSD discs met bestanden die zijn vastgelegd in het DSF bestandformaat, af te spelen. Wanneer ik de speler onderhuids bekijk, blijkt volgens Accuphase het nieuw ontwikkelde loopwerk in staat om 100%(!) van de vastgelegde data uit te lezen. Eén van de redenen dat Accuphase dit durft te beweren, is de enorme aandacht voor detail die aan dit mechanisme is besteed. Zo zijn niet alleen de trillingen die bij de bewegende delen kunnen optreden, zoveel mogelijk geëlimineerd, maar is ook de ongevoeligheid voor externe trillingen verder opgevoerd. Samen met de geheel nieuw ontworpen enkele lens met dubbele laserdiode en snelle toegangstijd, is hierdoor de extreem nauwkeurige uitlezing ontstaan. De digitale signaalverwerking verloopt zoals al jaren bij Accuphase, middels het zogenaamde MDS+ (Multiple Delta Sigma+) systeem. Een principe waarbij het DSD geconverteerde signaal direct naar verschillende D/A omzetters in een parallelle configuratie wordt geconverteerd. Na de conversie worden de signalen van de gezamenlijke converters opgeteld, waardoor omzettingfouten sterk worden vermin-

■■NEXT

derd. De dac's in de DP-550 bevatten het nieuwste Hyperstream™ ES9008 type van ESS Technology, waarbij er maar liefst vier van deze chips parallel zijn geschakeld. Als ik de speler zonder boven paneel bekijk, is heel duidelijk te zien dat het apparaat strikt gescheiden in een viertal compartimenten is onderverdeeld. Zo zijn de voeding, loopwerk en het digitale en analoge deel, volledig gescheiden opgebouwd. Wanneer ik als laatste nog even de afstandsbediening erbij neem. Blijkt toch ook een conservatief merk als Accuphase, constant kleine verbeteringen door te voeren. Niet

alleen is de uitstraling en lay-out van dit kleinood een stuk moderner en strakker dan ik van dit merk gewend ben. Maar ook blijken de beide kantelschakelaars van bijvoorbeeld de track en volumekeuze (ook een Accuphase versterker kan er mee worden bediend), in de praktijk enorm goed te werken. Het lijkt iets simpels, maar eindelijk kan nu zonder steeds naar druktoetsen te moeten zoeken, één of meerdere nummers terug of vooruit worden geskipt. Ideaal!

Luisteren 1° ronde

Door de vele digitale in- en uitgangen,

besluit ik in een eerste ronde meteen maar met streaming audio toepassingen van start te gaan. Nog steeds een relatief nieuwe productgroep waar ikzelf in tegenstelling tot schijnbaar de nodige andere collega's, nog steeds regelmatig moeite met de klankmatige eigenschappen heb. Vaak ervaar ik het gepresenteerde geluidsbeeld als nogal kunstmatig en synthetisch, om maar niet te spreken over opvallende onrust in het geluid. Uiteraard ben ik erg benieuwd hoe deze Accuphase hier mee om zal weten te gaan. En eigenlijk word ik hiermee al meteen na het uitpakken

en aansluiten, op mijn wenken bediend. Importeur Paul Hattink is naast zijn Benelux distributie voor de merken Accuphase, Leben en Verity, namelijk ook een respectabel muzikant die al vele internationale producties op zijn naam heeft staan. Albums die naast hun spontane muzikale boodschap, ook audiofiel zeer weten te overtuigen. Muziek liefhebbers die al één of meerdere albums van Paul in de kast hebben staan, weten echter doorgaans niet dat de vele vaak subtiel verwerkte akoestische geluiden ook vaak door hemzelf zijn opgenomen! Om dit te illustreren klapte hij na het aansluiten en inschakelen van de champagnekleurige Japanner, snel zijn laptop open. En na nog even de juiste driver te hebben geïnstalleerd, komt vervolgens al snel de communicatie tot stand. Paul trekt ineens een quasi gewichtig gezicht. 'Werner, je bent bij deze echt de allereerste die naast mijzelf de nu volgende geluidsfragmenten kan gaan beluisteren. Het zijn opnamen die ik begin dit jaar tijdens een bezoek aan Costa Rica in het tropisch regenwoud heb gemaakt en ze zijn absoluut spectaculair in hun puurheid en realisme.' Wanneer de eerste opname via de laptop wordt gestart, is de grootsheid van de circulerende lucht in een groot bos, het eerste wat ons beiden opvalt. We lezen allemaal wel eens in een boek over een oorverdovende stilte. Maar bij deze opname is dat werkelijk realiteit geworden! Toch duurt deze stilte niet lang en wordt hij plotseling als een venijnige dolk uiteengereten door de zeer luide roep van een brul-aap. Mijn nekharen staan dan ook meteen recht overeind en onwillekeurig gaat er een huivering door mijn hele lichaam. Niet lang daarna reageren overal om ons heen ook andere dieren op de luide kreten van deze aap. En is het op een gegeven moment een ware kakafonie van overigens heel precies lokaliseerbare geluiden. Net zo snel als de geluiden zijn gekomen, is het ook weer verdwenen en daalt opnieuw die overweldigende, broeierige stilte weer over ons neer. Net als we wat weg mijmeren, kraait ineens op een meter of 30 afstand een haan. Een roep die al snel wordt beantwoord door een soortgenoot aan de andere

kant van de vallei. De kreet echoot nog een paar keer tegen de bosranden en wanden van het dal, waarna Paul vervolgens de opname stopt. Heel bijzonder. Een volgend fragment bevat een Costa Ricaanse zanger/gitarist in de stijl van Ry Cooders Buena Vista Social Club. Maar dan helemaal puur opgenomen en alleen met zijn eigen gitaar als begeleiding. Het bijzondere aan deze registratie is dat Paul hem bewust in de openlucht heeft opgenomen en je dus alleen de zang, gitaar, zonder enig reflecterende omgeving hoort. Wederom ontvouwt zich voor mij een bloedstollend realistisch gebeuren. De hoogte van de stem, gitaar, enorme dynamische contrasten en weer die enorm precieze plaatsing. In deze hoedanigheid zult u helaas zelf deze muziek en geluiden nooit kunnen horen. Maar Paul heeft het plan opgevat om ze binnenkort in enkele toekomstige uit te komen albums te gaan verwerken. Van deze plaatselijke gitarist(en) heeft hij trouwens nog meer opnames gemaakt en waarschijnlijk wordt hier een compleet apart album aan gewijd. Na deze zeer geslaagde eigenopnamen laat Paul mij nog even luisteren naar zijn eigen high-end internetzender Hi-On-Line. Een waar succesproject wat inmiddels alweer enige tijd nu zelfs al 24 uur per dag in de lucht is! Nu heb ik al wel vaker bij hem in zijn studio als bij mij thuis naar deze bijzondere zender geluisterd, maar wederom vallen we beiden ineens

helemaal stil. De lijflijke aanwezigheid van muzikanten die volledig los en vooral weer zeer goed gefocuseerd in mijn luisterruimte worden geprojecteerd, is wederom een indrukwekkend staaltje illusie. En het is vooral de weergave die veel beter klinkt dan ik ooit eerder ergens anders met deze zender heb gehoord, die nieuwsgierig maakt.

Luisteren 2^e ronde

Ook in het begin van de tweede ronde blijf ik in beginsel bij het streaming audio gebeuren. Hierbij heeft de Windows laptop van Paul, ruimte gemaakt voor mijn Apple MacBook Pro met Pure Music software. Ook met mijn eigen muziek en in mijn eigen bronconfiguratie, blijven de eerder geconstateerde kwaliteiten van deze Accuphase DP-550 discspeler/dac volledig gehandhaafd. Een van de hoofdkenmerken die daarbij blijven opvallen is de extreem precieze 3D focussering en plaatsing van stemmen, geluiden en instrumenten in het stereo-beeld. Ook het ontbreken van 'hifi' korreligheid en andere vervelende artificiële eigenschappen zijn een groot goed. Naast de tot nu toe steeds gebruikte USB verbinding heb ik ook de coaxiale verbinding en de HS-link uitgeprobeerd. Waar coaxiaal al een stap beter is dan USB in de zin van meer klankkleur en een natuurlijker klankbeeld, heeft de HS-link mijn absolute voorkeur en hoor ik dezelfde soort puurheid, vloeiendheid

en vanzelfsprekendheid in de weergave, zoals ik die ook altijd bij de i2^s verbinding die mijn North Star Design cd loopwerk en dac met elkaar verbindt, hoor. In deze luistersessie zorgt de huiseigen Accuphase E-560 klasse A geïntegreerde versterker tot nu toe voor de nodige versterking en zoals verwacht matched deze enorm goed met de DP-550 speler. Het geluid is met deze twee huisgenoten door Accuphase volgens mij bewust in bepaalde mate natuurlijk en zelfs wat onspectaculair afgestemd. Hierdoor is het voor de luisteraar(s) namelijk mogelijk om alle aandacht zoveel mogelijk op de muziek zelf gericht te houden. Muziek die hier helemaal bij aansluit is het album *Insides* van de Engelse producer en muzikant Jon Hopkins. Hopkins heeft meegewerkt aan albums van onder andere Coldplay, Brian Eno en David Holmes. *Insides* is zijn derde studioalbum wat in 2009 uit is gekomen en wat de nodige elektronische dance invloeden bevat. Voor mensen die deze muzikale stroming niet vaak beluisteren, zal een eerste kennismaking wellicht vervreemdend werken. Maar wie muziek zoekt die zijn schoonheid pas prijsgeeft na verschillende keren luisteren, is hier aan het goede adres. Ook al zijn hier en daar de nodige invloeden van de Deense multi-instrumentalist Trentemøller hoorbaar, toch heeft *Insides* een vol-

strekt eigen identiteit door het mengen van instrumenten als viool, viola en piano met organische keyboard klanken. Wanneer ik start met 'The Wider sun' hoor ik zowel direct, droog als ook realistisch klinkende akoestische strijkinstrumenten. Na enige tijd wijkt het klankpanorama uiteen en verandert de sfeer in de muziek helemaal. Het is een soort sfeer wat je denk ik ervaart als je met een paraglider van een rotswand afspringt of als parachutist een sprong uit een vliegtuig neemt. Het ene moment is

alles er nog, om het volgende moment snel uit je blikveld te verdwijnen. Dit alles eindigt vervolgens uiteindelijk in een uiterst ritmische, dynamische en vooral elektronisch gecreëerde apotheose. De DP-550 weet zelfs bij dit soort erupties steeds het volledige overzicht te behouden en geeft enkel bijna stoïcijns de data weer die het bestand bevat.

Luisteren 3^e ronde

In dit laatste luisterblok luister ik naar de kwaliteiten van de vertrouwde media als

Gebruikte componenten

Luidsprekers	Raidho D1, Master Contemporary C, Wilson Benesch Arc
(Sa)cd-spelers	Apure DX-5, North Star Design T192 + North Star Design Extremo DAC
Overige bronnen	Apple MacBook Pro met Pure Music
Geïntegreerde versterkers	Accuphase E-560, Apure AX-5, Unison Research Performance
Audiorack	Finite Elemente Pagode Master Reference HD12
Interlinks	Siltech Royal Signature Empress, Sonore Reference (RCA en XLR)
Digitale kabels	North Star Design White Gold i2 ^s , Nirvana Digital, Sonore Digital Reference, Audioquest Carbon USB
Luidsprekerkabels	Nirvana SX, Sonore Reference, Sign Audio Technologie Pass series, JK-Acoustics Type III
Netkabels	Nirvana PC, Kemp Reference, Essential Audio Tools Current Conductor, Sonore Reference, AudioQuest WEL Signature

cd en sacd en vooral die laatste kwam, zag en overwon wat mij betreft. Na het volledig digitaal opgenomen studio album Café Blue van Patricia Barber uit 1994, wilde sound & balance engineer Jim Anderson bij het volgende album Modern Cool, een andere route volgen. Niet dat Café Blue niet goed klonk of slecht verkocht werd, integendeel zelfs. Maar voor Modern Cool wilde hij en Patricia een wat meer intieme en vollere sound creëren. Om dit te bereiken werd voor dit album de digitale resolutie verhoogd en werd er al naargelang de gewenste klank, zowel analoog als digitaal opgenomen. Daarnaast zijn voor dit album andere (zang)microfoons gebruikt met een voller middengebiet. Omdat ik dit zelf de mooist klinkende versie van het album vind, maak ik voor deze test gebruik van de MFSL sacd uitvoering (UDSACD 2003) En wanneer ik van

start ga met 'Let It Rain', hoor ik meteen weer binnen enkele seconden het verschil wanneer ik hetzelfde nummer via streaming audio weergeef. De sacd versie heeft gewoon meer kleur, meer rust, natuurlijker timbres en een vloeiender weergave. Buiten dat heeft Modern Cool een heel herkenbare klankbalans. Inderdaad aanzienlijk voller, directer en krachtiger dan die van Café Blue, hoewel door deze directheid helaas ook de bij Patricia toch al vaak wat aangezette 's' klanken, nog wat nadrukkelijker doorkomen. Let It Rain is verder een lekker ingetogen en zeer sfeervol nummer met ruimte voor iedere solist en de DP-550 doet beslist recht aan deze muziek. Voor mijn beleving bezit deze speler daarbij een wat lichtvoetiger en meer opengetrokken tonale balans, dan ik mij van de oudere Accuphase modellen kan herinneren. En dat is iets wat de universaliteit

en uitwisselbaarheid, ook met andere merken en componenten, beslist verder vergroot. In een laatste vergelijk wordt ook nog de cd laag van Modern Cool en ook een hele reeks 'normale' cd's gedraaid. Zoals wel vaker bij sacd-spelers het geval is, klinkt ook bij deze DP-550 de sacd optie gewoon beter dan de cd laag. Het geluid is daarbij wat vloeiender, meer open, bevat minder korrel en is dynamisch minder gecompriemd. Cd klinkt op deze speler trouwens ook nog steeds bijzonder goed. Uitgewogen, soepel en volledig in balans. Een mooie allrounder dus.

Conclusie

Wat op het eerste gezicht een doordnormale sacd-speler lijkt te zijn van een conservatief Japans high-end merk, blijkt bij nader onderzoek toch behoorlijk van zijn overige broeders af te wijken. Niet alleen zit deze DP-550 werkelijk boordevol mogelijkheden, maar ook weet dit apparaat uit ieder medium veel kwaliteiten te halen. Ook al lukt het de speler nog niet helemaal om streaming audio helemaal van die ongewenste wat uitgebeten klanksignatuur te bevrijden. Wel biedt de speler hierbij een enorm goede stabiliteit en focusering en ook hi-res bestanden laten hun meerwaarde heel duidelijk horen. Maar de nog immer aanwezige meerwaarde bij het weergeven van de 'ouderwetse' discmedia, laat deze speler gelukkig ook nog steeds goed horen. Uiteindelijk voor ieder wat wils dus en voor Accuphase, zeker in deze prijsklasse, een grote stap vooruit. Dus wie graag een multispeler wil aanschaffen die over 20 jaar nog net zo functioneert als bij aankoop, doet met deze DP-550 gewoon een vorstelijke aankoop.

Tekst: Werner Ero

Fotografie: Accuphase

PRIJS:
ACCUPHASE DP-550 € 10.500,-

HI-FINE
TEL: 06-136 727 68
E-MAIL: INFO@HIFINE.NL
WWW.HIFINE.NL

► END